

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Zuzany Bystřické a soudců Mariana Kokeše a Martina Kopy v právní věci

žalobce: **J. Z.**
zastoupený advokátem JUDr. Jiřím Juříčkem
sídlem Údolní 5, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **Magistrát města Brna**
sídlem Malinovského náměstí 3, 601 67 Brno

za účasti osoby
zúčastněné na řízení: 1) **EG.D, a. s.**
sídlem Lidická 36, 602 00 Brno
2) **Technické sítě Brno, akciová společnost**
sídlem Barvířská 5, 602 00 Brno
3) **BEMETT investiční, a.s., IČO 241 81 790**
sídlem Jeremiášova 2722/2b, Stodůlky, 155 00 Praha 5
zastoupená advokátem Mgr. Jiřím Křížem
sídlem Polská 1282/16, 120 00 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 11. 2023, č. j. MMB/0312045/2023, sp. zn. OUSR/MMB/0377375/2022

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

IV. Osoby zúčastněné na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného, kterým podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Úřadu městské části Brna, Brno-Slatina, Odbor výstavby a územního plánování, ze dne 5. 5. 2022, č. j. MCBSLA/02859/22/OVÚR/VK. Stavební úřad rozhodnutím podle § 79 odst. 1 a § 92 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (stavební zákon), umístil stavbu s názvem „*Bytové domy Slatina III, umístění objektů SO27 Veřejné osvětlení: SO27a Veřejné osvětlení ul. Za Kostelem, SO 27.1 Venkovní osvětlení veřejně přístupného parkoviště – účelové komunikace v soukromém vlastnictví*“ na pozemcích parc. č. 2060/1, 2060/2, 2060/6, 2060/7, 2060/8, 2194/731 a 2194/756 vše v k. ú. Slatina, obec Brno, a to na základě žádosti stavebníka - osoby zúčastněné na řízení 3) ze dne 11. 11. 2021.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

2. Ve včas podané žalobě (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“), splňující též ostatní podmínky řízení (§ 65, § 68 a § 70 s. ř. s.), žalobce navrhl krajskému soudu, aby rozhodnutí žalovaného zrušil.
3. Žalobce namítá čtyři pochybení správních orgánů. Zaprvé měl o věci rozhodovat speciální stavební úřad, neboť stavba veřejného osvětlení veřejné komunikace souvisí s dopravní sítí v místě. Žalobce odkázal na jiná řízení vedená u stavebního úřadu, v nichž taktéž rozhodoval speciální stavební úřad. Neobstojí názor žalovaného, že příslušenství pozemních komunikací (nyní veřejné osvětlení) je považováno za věc samostatnou.
4. Zadruhé podle žalobce bránila rozhodnutí o umístění stavby překážka věci rozhodnuté (zahájené). Ohledně shodného předmětu řízení totiž u stavebního úřadu probíhají další řízení. Stavební úřad tedy měl řízení zastavit dle § 66 odst. 1 písm. e) správního řádu.
5. Správní orgány taktéž měly pochybit tím, že žalobci nedoručily usnesení ze dne 13. 12. 2019, č. j. MCBSLA/09391/19/OVÚR/FIL o přerušení řízení vedeného pod sp. zn. MCBSLA/06039/18. Nelze souhlasit s názorem žalovaného, že se žalobce s tímto usnesením řádně seznámil při nahlížení jeho právního zástupce do správního spisu dne 13. 6. 2022.
6. Ve čtvrtém žalobním bodu žalobce namítl, že při náhodné pochůzce dne 13. 11. 2023 na místě umístění stavby zjistil, že osvětlení již bylo vybudováno, a to přesto, že rozhodnutí o jejich umístění dosud nenabýlo právní moci. Následující den toto sdělil žalovanému. Předmětná stavba tak byla vybudována bez příslušného správního rozhodnutí a může být povolena pouze v režimu řízení o dodatečném povolení stavby.

III. Vyjádření žalovaného a osoby zúčastněné na řízení

7. Žalovaný ve vyjádření k žalobě s ohledem na povahu žalobních námitek toliko setrvává na své argumentaci, vyjádřené již v napadeném rozhodnutí, na níž ve vyjádření odkazuje. Z toho důvodu má za to, že postup žalovaného i stavebního úřadu byl zcela v souladu s příslušnou právní úpravou, a proto jsou žalobní námitky žalobce nedůvodné.
8. Osoba zúčastněná na řízení 3) taktéž považuje žalobu za nedůvodnou. K námitce, že ve věci nerozhodoval věcně příslušný orgán, uvádí, že působnost speciálního stavebního úřadu je

upravena v § 15 stavebního zákona. Stavby veřejného osvětlení do působnosti speciálního stavebního úřadu nepatřily. Nedůvodná je taktéž námitka litispendence, neboť jiná řízení vedená u stavebního úřadu, jsou co do předmětu odlišná. Řízení, na něž žalobce v žalobě konkrétně poukázal, navíc bylo v rozhodné době přerušeno. Rovněž argument, že stavebník vybudoval stavby dříve, než rozhodnutí o jejich umístění nabylo právní moci, je nedůvodný, neboť toto nemohlo mít vliv na napadené rozhodnutí.

IV. Ústní jednání konané dne 29. 4. 2025

9. V rámci ústního jednání žalobce setrval na svém stanovisku a argumentaci již dříve písemně uplatněných v žalobě, kterou v průběhu ústního jednání zevrubně rekapituloval. Žalovaný odkázala na vyjádření k žalobě a odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí. Zástupce osoby zúčastněné na řízení 3) v průběhu jednání rovněž setrval na svém stanovisku, podporujícím postup i argumentaci žalovaného v napadeném rozhodnutí.

V. Posouzení věci soudem

10. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, včetně řízení předcházející jejich vydání, a dospěl k závěru, že žaloba **není důvodná** (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
11. Krajský soud předně nesouhlasí s žalobcem, že o umístění stavby měl rozhodovat speciální stavební úřad.
12. Působnost speciálních stavebních úřadů vymezuje § 15 stavebního zákona. Dle odst. 1 tohoto ustanovení platí, že tuto působnost speciální stavební úřady vykonávají *s výjimkou pravomoci ve věcech územního rozhodování*. Jak k tomu uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 23. 9. 2014, č. j. 1 As 176/2012-140: „[u] speciálních staveb je tedy působnost k jejich povolování rozdělena mezi obecné a speciální stavební úřady: obecné stavební úřady tyto stavby umísťují, zatímco speciální stavební úřady vydávají všechna ostatní navazující rozhodnutí“ (zvýraznění doplněno, rozhodnutí správních soudů jsou dostupná na www.nssoud.cz). I u speciálních staveb tedy platí, že o jejich umístění rozhodují obecné stavební úřady. Ať už je tedy předmětná stavba stavbou speciální či nikoliv, o jejím umístění rozhoduje obecný stavební úřad, což se v projednávané věci stalo.
13. Krajský soud se neztotožnil ani s námitkou, že zahájení řízení o vydání územního rozhodnutí bránila překážka jiných probíhajících řízení (litispendence) jak u stavebního úřadu, tak specializovaného stavebního úřadu.
14. Podle žalobce měla těmito probíhajícími řízeními být řízení vedená u stavebního úřadu pod sp. zn. S MCBSLA/06039/18, zahájené na žádost stavebníka ze dne 7. 9. 2018. Dále speciálním stavebním úřadem vedené řízení pod sp. zn. S MCBSLA/05283/19, zahájené taktéž na žádost stavebníka ze dne 15. 7. 2019. Konečně žalobce zmínil i řízení vedené u stavebního úřadu pod sp. zn. S MCBSLA/07397/17, zahájené na žádost stavebníka ze dne 22. 12. 2017. Ve všech těchto řízeních bylo podle žalobce rozhodováno i o stavebních objektech SO 27.1 venkovní osvětlení (soukromé parkoviště) na pozemku parc. č. 2194/731; SO 27a veřejné osvětlení Za kostelem na pozemcích parc. č. 2160/1, 2160/2; a SO 27b veřejné osvětlení Bučkova na pozemku parc. č. 2194/731, tedy o stavebních objektech, které byly předmětem napadeného rozhodnutí.

15. Dle § 48 odst. 1 správního řádu zahájení řízení u některého správního orgánu brání tomu, aby o téže věci z téhož důvodu bylo zahájeno řízení u jiného správního orgánu. Totožnost věci je přitom určována totožností práva nebo povinnosti, totožností účastníků a současně totožností předmětu řízení. K překážce již probíhajícího řízení přitom správní orgán má povinnost přihlídnout z úřední povinnosti (srov. rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem z 15. 6. 2011, č. j. 15 Ca 12/2009-50). Tuto překážku je nutno vykládat také tak, že zahájení nového řízení v téže věci brání nejen řízení zahájené dříve u jiného správního orgánu, ale i řízení zahájené dříve u téhož správního orgánu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 5. 2013, č. j. 4 As 16/2013-36).
16. Žalobce totožnou námitku vznesl i v odvolacím řízení. Žalovaný v napadeném rozhodnutí k tomu uvedl, že žádný ze stavebních objektů, které jsou předmětem nyní projednávané věci, nejsou v době rozhodování žalovaného (i stavebního úřadu) předmětem řízení, jež podle žalobce způsobují překážku věci zahájené.
17. Pokud jde o námitku žalobce ohledně správním řízením vedeným stavebním úřadem pod sp. zn. S MCBSLA/06039/18, totožnou námitku žalobce vznesl již v žalobě, o níž bylo krajským soudem vedeno řízení pod sp. zn. 31 A 82/2022, přičemž v rozsudku ze dne 7. 11. 2023, č. j. 31 A 82/2022-124, krajský soud jednoznačně vymezil předmět daného správního řízení a konstatoval, že se nemůže jednat o překážku věci zahájené. Uvedený právní názor následně aproboval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 7. 2. 2025, č. j. 5 As 291/2023-37, kterým zamítl kasační stížnost žalobce. Rovněž v nyní projednávané věci krajský soud konstatuje, že řízení pod sp. zn. S MCBSLA/06039/18 nepředstavuje překážku věci zahájené v nynější věci žalobce. Jak shodně krajský soud vymezil v citovaném rozsudku č. j. 31 A 82/2022-124, z obsahu správního spisu stavebního úřadu sp. zn. S MCBSLA/06039/18, vyplývá, že žádost o dodatečné povolení stavby ze dne 7. 9. 2018 se týkala stavebních objektů SO 21, SO 22, SO 23.2b, SO 23.3a, SO 23.3b, SO 25, SO 26, SO 27.1, SO 27a, SO 27b, SO 28, SO 29, SO 30.1. Spolu s podáním ze dne 10. 7. 2019 stavebník zaslal stavebnímu úřadu upravenou žádost o dodatečné stavební povolení, v níž jsou šedou barvou vyznačeny změny. Hlavní změna se týká právě stavebních objektů, na které se žádost vztahuje (tj. vymezení, jaké stavby mají být dodatečně povoleny). Nově změněná žádost obsahuje pouze stavební objekty SO 21 – Dům E a přípojky k inženýrským sítím p. č. 2194/731 a 2194/42 a SO 22 – Dům F a přípojky k inženýrským sítím p. č. 2194/731 a 2194/42 (dále jen domy E a F). Pokud jde o tyto stavební objekty, ty již „nově“ neobsahují SO 27.1., SO 27a a SO 27b. Tyto stavební objekty sice byly zahrnuty v původní žádosti o dodatečné povolení, stavebník však svoji žádost zúžil dle § 45 odst. 4 správního řádu, nebyly tedy již předmětem řízení.
18. Jak k tomu uvedl i Nejvyšší správní soud v citovaném rozsudku č. j. 5 As 291/2023-37, *„podání stavebníka ze dne 10. 7. 2019 je sice formulováno poněkud neobratně. Tak je tomu však z toho důvodu, že se stavebník zjevně snažil použít pro jeho sepsání formulář žádosti o dodatečné povolení stavby. Vůle skutečně zúžit rozsah žádosti je zřejmá jak z vypuštění některých stavebních objektů ze seznamu v části IV. formuláře, tak rovněž ze změny stavbou dotčených pozemků uvedených v části V. formuláře. Pokud stavebník zúžil výčet pozemků, na nichž se má stavba nacházet, pak je zřejmé, že měl skutečně v úmyslu zúžit rozsah žádosti, nikoliv pouze změnit členění záměru na dílčí stavební objekty.“*
19. Krajský soud ze správního spisu v nyní projednávané věci dále ověřil, že stavební úřad usnesením ze dne 13. 12. 2019, č. j. MCBSLA/09391/19/OVÚR/FIL, přerušil řízení vedené pod sp. zn. S MCBSLA/06039/18, a to do doby vyřešení předběžné otázky, kterou je vydání pravomocného rozhodnutí v řízeních u speciálního stavebního úřadu vedených pod sp. zn.

MCBSLA/05283/19/DS, MCBSLA/05284/19/DS a MCBSLA/02104/19/DS. Krajský soud poznamenává, že v nyní projednávané věci je relevantní pouze řízení vedené po sp. zn. MCBSLA/05283/19/DS, protože se týká stavebních objektů SO27, SO27a a SO 27b. Speciální stavební úřad usnesením ze dne 5. 10. 2021, č.j. MCBSLA/07085/21/OVÚR/POKI, řízení vedené pod sp. zn. MCBSLA/05283/19/DS zastavil dle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu. Z uvedeného vyplývá, že řízení vedené pod sp. zn. MCBSLA/05283/19/DS nemohlo představovat překážku věci zahájené pro nyní projednávanou věc, neboť bylo zastaveno.

20. Ve správním spisu se taktéž nachází usnesení stavebního úřadu ze dne 18. 9. 2018, č. j. MCBSLA/06237/18/OVÚR/MUS, kterým bylo přerušeno řízení vedené pod sp. zn. S MCBSLA/07397/17/MUS. Z tohoto usnesení se podává, že stavebník zažádal o územní rozhodnutí pro stavbu „*ul. Za Kostelem, novostavbu dvou bytových domů E, F^c na pozemcích parc. č. 2194/756 a 2060/1, včetně napojení na dopravní infrastrukturu na pozemcích parc. č. 2194/731, 2194/42, 2060/1 a 2060/2, vše v k. ú. Slatina, obec Brno.* Již z takto vymezeného předmětu řízení je pak krajskému soudu zřejmé, že zde není dána totožnost předmětu řízení. Nyní projednávaná věc se týká umístění veřejného osvětlení, zatímco v řízení pod sp. zn. S MCBSLA/07397/17/MUS se řešilo napojení bytových domů na tuto infrastrukturu. Vzhledem k tomu, že tato skutečnost je zřejmá již z popisu předmětu řízení v usnesení, necítí krajský soud potřebným se touto žalobní námitkou blíže zabývat. A to i proto, že žalobce v ní pouze uvedl, že obě řízení prý obsahují „stejně stavební objekty“, což je zřejmá nepravda.
21. Třetí žalobní námitka, že stavební úřad nedoručil žalobci usnesení ze dne 13. 12. 2019, č. j. MCBSLA/09391/19/OVÚR/FIL o přerušení řízení vedeného pod sp. zn. MCBSLA/06039/18, je nepřípustná. Žalobce se totiž pokouší namítat procesní pochybení, kterého se měl dopustit stavební úřad v jiném správním řízení. Tím ale překračuje předmět soudního řízení, který je vymezen napadeným rozhodnutím a řízením jemu předcházejícím. Usnesení č. j. MCBSLA/09391/19/OVÚR/FIL se však týká dodatečného povolení stavby s názvem „*novostavba dvou rodinných domů E a F, včetně napojení na dopravní infrastrukturu na pozemcích parc. č. 2194/731, 2194/42, 2060/1 a 2060/2, vše v k. ú. Slatina, obec Brno.*“. Tvrzené pochybení při doručování tedy žalobce mohl a měl namítat v tomu relevantním řízení.
22. Poslední žalobní námitka je taktéž nepřípustná. Žalobce v ní totiž namítá, že stavebník před tím, než územní rozhodnutí nabylo právní moci, předmětnou stavbu postavil. Tato skutečnost nemá vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, či postupů správních orgánů v řízení. Z časové posloupnosti věci totiž nemůže být vadou napadeného rozhodnutí, jak se určitý subjekt choval po jeho vydání, neboť to žalovaný nemohl při svém rozhodování zohlednit. Krajský soud zároveň nepřehlédl, že poté, co žalobce tuto skutečnost sdělil žalovanému, tak byla postoupena k vyřízení stavebnímu úřadu, který provedl kontrolní prohlídku. Svoji argumentaci tedy žalobce mohl vznést v jiném řízení, což, zdá se, také učinil.

VI. Závěr a náklady řízení

23. Krajský soud proto na základě výše uvedeného žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl, neboť není důvodná.
24. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu

nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, protože mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

25. O náhradě nákladů osob zúčastněných na řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 5 s. ř. s., podle něhož osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Vzhledem k tomu, že osobám zúčastněným na řízení soud plnění žádné povinnosti neuložil, krajský soud jim náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť jim v souvislosti s plněním povinnosti, uložené soudem, žádné náklady nevznikly, a na náhradu jiných nákladů řízení ze zákona nárok nemají.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 29. dubna 2025

Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu